

Hvězdná medailová statistika na Mistrovství Evropy v ROB v Rumunsku

MARCELA ŠRŮTOVÁ

Premiéra mistrovství Evropy na půdě země, která dosud akci této úrovně nepořádala. První dojmy – tréninky na slušné úrovni, mapy relativně malé, pečlivá příprava včetně využití Sportidentu, lesy podobné jihomoravským, výškový profil žádná rovina ani extra krpály.

Slavnostní zahájení začalo dlouhým společným přesunem výprav do obřadní síně za městem za policejní asistence, pokračovalo sympaticky krátkými proslovky a dlouhým folklórním programem.

Den první – středa: Pěkný závod v pěkném terénu, dobře průběžný listnatý les jen mírně s mírným podrostem. Na trati bylo třeba neváhat, neztrácet běžecky a vyhnout se chybám v dohledávce – jen tak šlo uspět. Pavla Horová startovala v 00, první přiběhla z lesa zpět a až do konce ji už nikdo nepřekonal, po loňském titulu MS si vyběhla letos svůj první evropský. Jejím času se nejvíce přiblížila Alžběta Léharová a Andrea Moučková to jistila 6. místem – dvě zlaté a stříbro pro české juniorky v pásmu 3,5 MHz. Další hlavní kategorie běžely 2 m, kde si pro dva tituly doběhly ženy, suverénně o 5 minut vítězí Michaela Gomzyk Omová a společně s Veronikou Krčálovou (7. místo) získávají zlato z družstev. Mezi juniory 2x září české barvy na individuálních stupních vítězů – bronz pro Ondřeje Šimáčka a titulu se dočkal 19-letý Jakub Lněnička, o třetím týmovém zlatu nebylo pochyb. O stupeň níže zůstali muži, o pár sekund utekl titul Jakubu Omovi, spolu s 5. Karlem Fučíkem a 8. Martinem Baierem dosáhli na stříbro družstva. Hvězdou dne se stává Karel Koudelka OK1MAO, který získává titul v M70, dvě stříbrné přidávají Jana Omová D60 a Jitka Šimáčková D35, podobně jako dvě týmová stříbra v dámských veteránských kategoriích.

Michaela Gomzyk Omová.

Den druhý – čtvrtek: Sprint je disciplína, která si odbývá na ME premiéru. Nikdo předem neví, jak na tom je ve srovnání se soupeři, český tým má ale v přípravě naběháno sprintů dost a dost. Překvapení se nekoná, běží se v druhé půlce lesa přímo v Baile Felix, na kontrolách jsou stojany bez lampiónů, díky dvouminutovému startovnímu intervalu je

v prostoru chvílemi docela husto. Rozdává se pouze 11 sad medailí (družstva nejsou hodnocena). První tituly v nové disciplíně si rozdělí hned 6 zemí. Radost pro Maďarsko zařazuje Klara Zarnoczay (D50), nizozemské barvy rozzáří Jenny Filjstra (D60), litevské ambice naplní Masilionis (M40), polským hrdinou je Madrzynski (M50), jediný titul pro Ukrajinu vybojuje Oleg Fursa (M60). Ani jednou nezazní večer ruská hymna. A zbylých šest zlatých putuje do České republiky! Čtvrtek je dnem sourozenců Omových, Michaela vyhrává s náskokem dvou minut před Lenkou Voráčkovou, Jakub skoro o minutu před Martinem Baierem. Ke včerejším medailím tu nejčennější přidají Alžběta Léharová a Ondřej Šimáček mezi juniory a věčně mladá veteránka Jitka Šimáčková. 4 sekundy k bronzu (a 12 ke zlatu) chybí Mirkovi Vlachovi OK1UMY v M50, bronz zato vybojuje Eliška Voráčková v D60. Druhé zlato do sbírky přidá Karel Koudelka, OK1MAO v M70.

Den třetí – pátek: Karel ani Miška nepoznají v Rumunsku porážku!!! Suverén nejstarší kategorie M70 se jmenuje Karel Koudelka, OK1MAO. Skoro stejnou suverenitou se může pyšnit Jitka Šimáčková v D35, 2 zlaté a stříbrná, k tomu 2 stříbra ze soutěže družstev. Další stříbro v řadách veteránek přidává družstvo D60, ze stínu soupeřek vystoupila na zlatý stupeň Eliška Voráčková. Po několika letech přidávají 3 bronzové medaile do sbírky i veteráni – Jiří Mareček OK2BWN individuální a dva stejné kovy družstva M50 a M40.

Ženy, muži, juniorky, junioři = čtyři zlaté medaile družstev. V juniorských kategoriích tentokrát bez individuálního triumfu, ale 3. a 4. místo Alžběty Léharové s Andreou Moučkovou a stříbro a bronz Ondřeje Šimáčka s Jakubem Lněničkou, to je vyrovnanost, na kterou soupeři nemají odpověď. Michaela Gomzyk Omová potřetí individuální zlatá – výsledkem je pět zlatých medailí na krku nejspěšnější běžkyně české historie. A nejlepší na konec – „hoši děkujem“ zní večerním sálem, když na stupně vystoupí třetí Karel Fučík, druhý Jakub Oma a vítězný Martin Baier.

Zleva: Jakub Oma, Martin Baier a Karel Fučík.

Získem **22 zlatých, 13 stříbrných a 8 bronzových medailí** (celkem 43 cenných kovů) – se český tým po několika letech stal znou-

vu neúspěšnějším týmem evropského šampionátu. A pár čísel na závěr: 261 závodníků z 25 států, 11 kategorií od juniorů po nejstarší veterány, bylo rozdáno 163 medailí.

Příští rok nás čeká Mistrovství světa v Srbsku, kde se předpokládá opět premiéra nové disciplíny – foxoringu.

HNL 2011: letos trochu jinak

Bůžek Beskyd „Radegast“ letos při konání sedmého ročníku „Neoficiálního Mistrovství Česko Slovenska v honu na lišku“ nám nebyl zrovna nakloněn. Není úplně normální, aby poslední červnový víkend byla teplota +9°C. Pokusím se ale trochu popsat jak celá akce probíhala.

Organizátoři se začali scházet v místě konání na kótě Dušná-Putýrka již od středečního odpoledne, aby se stihlo vše připravit jako každoročně ke spokojenosti účastníků. Příprava techniky a zázemí, byly již rutinou zaběhnutého kolektivu „Valašského rodinného radio-klubu OK2KWM“.

Sobotní ráno, kdy se začínají sjíždět všichni účastníci, již bylo v režii aprílového počasí, snad už chyběla jen sněhová přeháňka. Rozvoz lišek do terénu proběhl bez zásadních problémů a rozhodčí na kontrolách byli jak technicky, tak i morálně připraveni na náročný závodní den. Nakonec se sešlo na startu závodu to zdravé jádro těch, kteří nemůžou chybět na této sportovně-spoločenské akci. Bohužel, letos nedorazil žádný zástupce ze Slovenska, neboť souběžně probíhaly ve stejném termínu nominační závody v ROB, tak snad příští rok to vyjde lépe.

Závodníci startovali v 5-minutových intervalech, jak v kategorii ženy YL, tak muži OM do závodu, kde časový limit byl 150 minut s 5 liškami, každá na jiné frekvenci a trvale vysílající maják umístěný v cíli, jenž byl shodný se startem. Délka tratě byla necelých 10 km. K dispozici byla turistická mapa Beskydy, ale nakonec tyto podmínky jsou dodržovány každoročně stejně, dle pravidel v honu na lišku z roku 1972. Závodníci musí opravdu najít anténu vysílače, aby mohli vložit svoje číslo do malé skleničky, která prokazovala nalezení dané kontroly, takže žádné barevné lampióny viditelné z mnoha desítek metrů.

V kategorii YL zvítězila Zuzana Sukeniková. Nepřízeň počasí způsobila, že jedna z favoritek závodu Renata Čadová, OK1VUG, musela nechtěně vzdát, když si přivodila zranění uklouznutím v náročném terénu a až odborníci na pohotovosti ve vsetínské nemocnici ošetřili zlomený kotník. To byl naštěstí jediný zdravotní problém za celou dobu konání všech 7 ročníků.

V mužích zvítězil Roman Hrazdil. Pouze první tři našli všechny kontroly v limitu a je neuvěřitelné, že rozdíl mezi vítězem a druhým v pořadí byly pouhé 2 vteřiny.

Samotné vyhodnocení bylo pořád doslova ještě pod přímým vlivem dešťových a větrných smrští, střídané s jasným svitem slunce. Nakonec se vše podařilo úspěšně zakončit konzumací valašských specialit a poslední účastníci odjížděli v neděli dopoledne do svých domácích QTH.

Naviděnou poslední víkend v červnu příštího roku 2012 při 8. ročníku se za celý organizační tým těší

Karel Javorka, OK2KWM